12de JAARGANG
No. 1616

De Arubaanse Courant

WOENSDAG
22 APRIL
1953

Uitgeefster: „De Arubaanse Courant" N V —
Redacteur: G. Schagen. —
Abonnement ƒ 2.50 per maand

DAGBLAD VOOR ARUBA

Bureau Oranjestad: Nassaustraat 94, Tel. 1282. — Agent San Nicolas: „Central Lunchroom", Tel. 5067. — Gedrukt bij de „Aruba Drukkerij" N. V., Tel. 1277.

Tweeduizend gevangenen door rode beulen vermoord

In strijd met plechtige afspraken worden zieken en gewonden achtergehouden

Uit Pan Mun Djon komen thans berichten dat gerepatrieerde zieken en gewonden hebben meegedeeld, dat honderden, misschien wel meer dan 2000 geallieerde soldaten stierven of door de roden werden vermoord door geforceerde marsen, voedseltekorten of minderwaardige kwaliteit levensmiddelen en een tekort aan medische faciliteiten. Een Zuidkoreaans korporaal, die gisteren werd vrijgelaten, schatte dat alleen in zijn kamp al 925 Zuid-Koreanen om het leven kwamen. Een Zuidkoreaans officier vertelde, dat in het kamp, waarin hij was ondergebracht, vijfhonderd manschappen stierven, tengevolge van de verschrikkelijke en mensonterende omstandigheden.

Andere vrijgelatenen vertelden van het sterven van meer dan 700 manschappen tijdens de „gruwelmarsen" naar de gevangenkampen.

Gevangenen naar de fronten

Anderen wisten te vertellen, dat zich in de kampen, van waaruit zij kwamen, nog vele honderden zieken en gewonden bevinden, hetgeen er op zou kunnen duiden, dat de communisten niet van plan zijn hun woord te houden om alle zieke en gewonde gevangenen uit te leveren. Reeds bij de onderhandelingen werd aan de oprechtheid der Roden getwijfeld en noemden de geallieerde verbindingsofficieren het aantal van 605 zieken en gewonden „ongelooflijk" klein.

Zuidkoreaanse soldaten vertelden, dat vele van de gevangenen gedwongen werden deel te nemen aan de strijd aan Noordelijke zijde. Pas toen de eerste berichten kwamen over bestandsonderhandelingen, werden deze krijgsgevangenen teruggetrokken.

Doodgeranseld Bajonetpoppen

Ook een Amerikaans sergeant, die gisteren werd vrijgelaten, **had het een en ander te vertellen over de beestachtige behandeling, die vele gevangenen moesten ondergaan. Hij vertelde, dat hij vele van zijn medegevangenen op een afschuwelijke wijze zag sterven tengevolge van afranselingen met knuppels en geweerkolven. Soms werden er oefeningen gehouden met de bajonet, waarbij de Amerikanen als levende poppen werden gebruikt. Als de mannen stervende waren, lieten de communistische barbaren hen, zonder er verder naar om te kijken, liggen.**

Tijdens geforceerde marsen gebeurde het herhaaldelijk dat Amerikaanse soldaten van vermoeidheid en uitputting in elkaar zakten. De communisten schoven hen dan terzijde, om ze langs de kant van de weg te laten verhongeren en verdorsten.

Morgen zullen opnieuw een aantal Amerikaanse gevangenen worden vrijgelaten. De communisten hebben laten weten, dat er 14 Amerikanen, 5 Australiërs, 6 Canadezen en 75 Zuid-Koreanen zullen worden aangeleverd.

ZATERDAG NIEUWE ATOOM-EXPLOSIES

Zaterdag zal de tot dusver grootste groep soldaten deelnemen aan oefeningen met atoomwapens in de woestijn van Nevada. Meer dan drieduizend soldaten uit verschillende legeronderdelen zijn in Nevada gearriveerd voor de oefening. Ook een aantal leden van het Congres zal van de komende ontploffingen getuige zijn.

Overleg inzake arbeidstijdenwet

Naar ons ter ore komt, zullen vandaag op uitnodiging van de Directeur van Sociale en Economische Zaken op Curacao belanghebbenden bijeen komen ter bespreking van het arbeidstijdenbesluit.

Afgevaardigden van werkgevers en werknemers van verschillende grote bedrijven en overheid zullen op deze vergadering gelegenheid krijgen hun standpunten uiteen te zetten en vermoedelijk een memorandum voor de Regering opstellen.

Ook de Lago Directie en Arbeiders-Adviesraad nemen aan het overleg deel.
Intussen ziet het er naar uit, dat de belanghebbenden zullen adviseren de verordening te handhaven, met als enige wijziging de maximum arbeidsduur te „verlengen" van 45 uur tot 48 uur.
Op Aruba wordt de „verlenging" gewenst, in verband met de eisen, die het werken in ploegen stelt en ter voorkoming van een vermindering van de inhoud van het loonzakje.

Overigens waren de voorzieningen zowel bij Lago als bij de overheidsdiensten (luchthaven, loodswezen en waterleiding) reeds sinds maanden zo getroffen, dat nergens langer dan 48 uur gewerkt werd.
Curacao wordt door het ontwerp voor veel grotere problemen gesteld. Daar toonde men minder vooruitziendheid, waardoor bijvoorbeeld bij de waterleiding door de „shiftwerkers" nog 56 uur per week gewerkt wordt.

Nu er een sociale verbetering wordt voorgesteld, staat Curacao, met zijn niet-sluitende begroting, ongetwijfeld voor nieuwe problemen. Zullen de overheidsdienaars, die vermoedelijk 48 uur zullen gaan werken, een loonsverlaging krijgen, of weet Curacao nog een andere (betere) oplossing?

Verontwaardigde Senator eist diepgaand onderzoek

Een Republikeins Senator heeft vanmorgen voorgesteld om een officieel Senaatsonderzoek in te stellen naar de beschuldigingen, welke door de vrijgelaten gevangenen werden geuit over rode wandaden. In het bijzonder zou daarbij ook aandacht moeten worden besteed aan de beschuldiging, dat de communisten niet alle zieken en gewonden uitleveren, zoals was overeengekomen.

Strijd aan de fronten

Vanmorgen vroeg, op nog geen twee mijl afstand van Pan Mun Jon kwam het tot een verbitterd patrouillegevecht, dat meer van vier duurde en waarbij de aanvallende communisten moesten terugtrekken naar eigen stellingen, met achterlating van negentien doden. Op een andere plaats werd door een Zuid Koreaanse legereenheid een vijandelijke aanval afgeslagen. Van deze slag zullen een vijftigtal communisten niets navertellen.

Het kanongebulder kon duidelijk worden gehoord in de „Vrijheidsstads". In totaal werden van zeventien plaatsen gevechten op kleinere schaal gemeld. Elf Superforts wierpen 110 ton bommen op een bevoorradingscentrum van de communisten aan de Noord Koreaanse Oostkust.

Gevechtsvliegtuigen ondersteunden vanmorgen de grondtroepen langs het geheel front, terwijl Sa- langs het gehele front, terwijl Sabrejets tot ver boven Noord Korea onder vuur namen.

AMERIKAAN VROEG RODEN OM ASYL

BERLIJN. Stephan Heym, een in Duitsland geboren Amerikaanse schrijver, heeft in Oost-Duitsland politiek asyl gevraagd. Aldus meldde het Oostduitse persbureau ADN Heym, die in 1913 in Chenitz werd geboren, schreef o.m.: „The eyes of reason", „The Hostages" en „The Crusader". Heym week uit omdat „de oorlogszuchtige en fascistische politiek van de huidige Amerikaanse Regering, het een eerlijk mens onmogelijk maakt in Verenigde Staten zijn werken te publiceren.

BESCHERMING VAN HEIDENSE BEVOLKING

NEW DELHI. De Indische minister van binnenlandse zaken, Katjoe, heeft Dinsdag in het parlement gezegd, dat de Indische regering maatregelen zal nemen om een einde te maken aan de activiteit van enkele buitenlandse missionarissen in de provincie Madhja Pradesj. De missionarissen traden op op een wijze, die de gevoelens der niet - christelijke bevolking kwetste, aldus de minister. Katjoe zei, dat aan de zendelingen en missionarissen was meegedeeld, dat het niet wenselijk is te trachten de mensen tot het christendom te bekeren.

KOMT MINISTER ZIJLSTRA OOK NAAR ARUBA?

SCHIPHOL. De Nederlandse minister van Economische Zaken, Prof. Dr. J. Zijlstra, in gezelschap van Dr. A. Winsemius, directeur-generaal voor de industrialisatie - die overigens deze functie spoedig zal neerleggen - voor een reis van vier weken van Schiphol vertrokken. Deze reis voert hen via Paramaribo, Willemstad en Caracas naar de Verenigde Staten.

Voor zijn vertrek deelde de minister o.a. mede: „Wij wilden niet de gelegenheid verzuimen op een reis naar het Westen ook de beide Rijksdelen aldaar te bezoeken en ons op de hoogte te stellen van de plannen tot economische ontwikkeling van Suriname en van de mogelijkheid op andere dan alleen olieindustrieeen op Aruba en Curacao. Het spreekt vanzelf dat Nederland een belangrijk aandeel zou kunnen hebben in de consequenties van het Surinaamse tienjarenplan, zo dit mocht worden uitgevoerd. Dit tienjarenplan heeft uiteraard onze volle aandacht.

De organisatie van industrie en export zijn dingen waarover wij in Amerika van gedachten willen wisselen. Wij gaan voor alles kennis maken met het Amerikaanse bedrijfsleven en daarbij zijn wij zeker niet afkerig van het aantrekken van investeringen. 35 a 40 Amerikaanse instellingen hebben zeker grote belangstelling voor Nederland en daaronder zijn er zeker weer tien die in de eerstkomende jaren zaken zouden willen doen. Wij gaan trachten die paar duizend mijl te overbruggen, die er tussen deze mogelijkheden en de verwezelijking zijn gelegen.

DC-6 VERONGELUKT

SAN FRANCISCO. Maandagavond is een DC-6B van de Western Airlines midden in de Baai van San Francisco gestort. Vierinzittenden werden gered; zes vonden de dood.

LAGO SPORTPARK STELT DE VERLICHTING 29STE IN GEBRUIK

Op 29 April a.s. wordt met enige feestelijkheid de nieuwe verlichting van het Lago Sportpark op Sint Nicolaas in gebruik gesteld. Direct daarna begint de Sport Olympiade, als een onderdeel van de viering van Koninginnedag. Het sportpark opent die dag om zes uur zijn poorten.

Amerikanen bepleiten concessies aan Communisten

De Republikeinse Senator Cooper uit Kentucky heeft gezegd, dat de Regering van Eisenhower enkele concessies zal moeten doen aan de communisten, indien zij werkelijke vrede wenst in Azie.

Cooper wenste geen gedetailleerde beschrijving te geven van de concessies die hij gewenst acht, maar hij gaf wel te verstaan dat daartoe zou kunnen behoren een toestemming van de Verenigde Staten om communistisch China tot de Verenigde naties toe te laten.

Senator Wylie, de invloedrijke voorzitter van de Senaatscommissie voor buitenlandse Zaken zeide hierover, dat hij niet gelooft dat het goed is de communisten tot de VN toe te laten, omdat dit een premie zou zijn op het plegen van agressie. Hij toonde zich echter wel voorstander van „redelijke concessies", al wilde hij niet zeggen, welke concessies hij redelijk acht.

TOENEMENDE RODE PRESSIE OP DE KERKEN

OSLO. - Ds Martin Niemoeller heeft bij aankomst in Noorwegen, waar hij de gast is van studenten, verklaard, dat de betrekkingen tussen staat en kerk in Oost-Duitsland snel slechter worden.

Hij zei, dat in Oost-Duitsland de belangstelling van het volk voor de Evangelisch protestantse kerk groter was dan in West-Duitsland, omdat de Oostduitsers leden en troost zochten in de kerk. Het gebrek aan belangstelling in West-Duitsland achtte hij een reactie op de spanning van de oorlogsjaren.

Gevraagd naar de mogelijkheid van hereniging van Oost- en West-Duitsland, verklaarde Niemoeller, dat, hoewel dit nog mogelijk was, „de twee delen van Duitsland onontkoombaar uit elkaar groeien onder invloed van propaganda".

BARBARA SLUIT VIJFDE HUWELIJK

PARIJS. Barbara Hutton, de erfgename van de Woolworth-millioenen, zal binnenkort in het huwelijk treden met de Duitse tennisspeler Von Cramm. Barbara is reeds vier maal getrouwd geweest.

Basiroeti-plan als kern van typisch Arubaans touristencentrum

Ideeënprijsvraag van bestuur had verrassend groot success

Zes inzendingen kwamen binnen op de door het Bestuur uitgeschreven prijsvraag voor het ontwerpen van een badgelegenheid-restaurant voor Palm Beach, welke gelegenheid vooral voor touristen aantrekkelijk zou moeten zijn. De tijd, die de deelnemers ter beschikking stond, was uit de aard der zaak wat kort, waartegenover stond, dat slechts naar ideeën gevraagd werd en niet naar een geheel uitgewerkt plan. Ondanks deze handicap zijn de inzenders van de drie bekroonde ontwerpen er in geslaagd opvallend goede en in vele opzichten frisse plannen te maken, waarmee opnieuw bewezen werd dat zich op de Antillien een vrij groot aantal vakmensen bevindt, dat met grote beroepsliefde nog altijd het enthousiasme kan opbrengen om aan een prijsvraag mee te doen.

Gisteren waren wij in de gelegenheid ten kantore van de directeur van Openbare Werken de drie bekroonde ontwerpen te zien en te bewonderen; de drie niet bekroonde ontwerpen zullen, mede op verzoek van de inzenders, niet openbaar worden gemaakt.

Oud-Caraibische stijl

De jury heeft het ontwerp „Basiroeti" met de eerste prijs bekroond en wij kunnen ons volkomen achter deze beslissing scharen. De ontwerpers van het plan, de heren M. F. van Drie en S. Zeylmaker, beiden van Openbare Werken, hebben, blijkens de toelichting, die zij op het plan gaven, gestreefd naar een ontwerp, dat zich in zovele opzichten van wat elders ter wereld te zien is onderscheidt, dat men van een toeristenattractie kan spreken, die om der wille van het bijzondere, graag bezocht en gefotografeerd zal worden en zo als het ware voor Aruba zal worden, wat het Vrijheidsbeeld voor Amerika en de Eiffeltoren voor Parijs is.

In de opzet zijn de ontwerpers met hun plan, dat geheel in oud-Caraibische stijl is gehouden, bijzonder goed geslaagd. Knap en goed gevonden is de oplossing om bij de, noodzakelijk, moderne plattegrond, die aan de door het Bestuurscollege gestelde voorwaarden moest voldoen, een gevel in oude stijl op te trekken, die past en nergens gedwongen of verwrongen aandoet.

Het is een gebouw geworden, dat vraagt om een fel bloeiende Bougainville of Flamboyan en Indianentekens op de muur, om het te maken tot een uitroepteken achter de typische, kleurenrijke schoonheid van ons eiland.

Bij het ontwerp is ook rekening gehouden met de mogelijkheid om eventueel, later, rond dit hoofdgebouw bungalows op te trekken in soortgelijke en zelfs nog verder doorgevoerde „knoekoestijl". Terecht merken ontwerpers op, dat deze eventuele bungalows vooral typisch Arubaans moeten worden gehouden, omdat de toeristen meer belang zullen stellen in deze „boerenwoningen", dan in hypermoderne suites, zoals men die in Miami en Californië kan vinden in elk gewenst aantal.

Het gebouw bevat een restauratiezaal, kleedkamers, wisselcabines de nodige dienstvertrekken en ruime terrassen, met vrij uitzicht op strand en zee. Het is geprojecteerd iets benoorden Palm Beach en eist een oprijlaan, terwijl het geheel wonderwel zal passen in het bestemmingsplan.

„Schutter", fraai en doelmatig

Het ontwerp dat de tweede prijs kreeg toegewezen, „Schutter", is modern van opzet en van de hand van de heer C. A. van Nes (technisch ambtenaar van de L.W.V. te Curacao). De heer Van Nes is er van uitgegaan, dat er twee ingangen noodzakelijk zijn, een voor de baders en een andere voor de restaurant-bezoekers. **Hierdoor kan** het restaurant een zekere distinctie bewaren. In het ontwerp werd in speciale maatregelen voorzien tegen windstoring en bevordering van een **goede ventilatie. Er is ruimte geprojecteerd voor een muziekpodium** en dansvloer. De scheiding tussen restaurant en terras kan geheel worden opengeschoven, zodat dan een grote open ruimte ontstaat.

Goed gevonden is het verschil in hoogte van de vloer van terras en restaurant, zodat beide een onbelemmerd uitzicht op strand en zee garanderen.

De ontwerper stelt zich voor een verantwoord gebruik te maken van breukstenen en grote, ruime bloembakken ter versiering.

„Tropical", ruim en royaal

Ook het derde ontwerp, „Tropical", ontworpen door de heer Wybe Teensma, architect te Oranjestad bij de firma Petrona en Croes verdient aandachtige beschouwing. Het gebouw werd centraal op het beschikbare terrein geprojecteerd, terwijl bijzondere aandacht werd geschonken aan de windrichting, in verband met de ventilatie. De spanconstructie boven de restauratiezaal heeft ontwerper zich gedacht met Nemaho-spanten, hetgeen aan de zaal een bijzondere ruimte geeft.

PLANNEN NIET IN DE LADE, MAAR IN GOED VAT

Het Bestuurscollege zal de plannen voor het ontspanningscentrum voorlopig even in een goed vat stoppen, waar ze niet verzuren. Het College is van mening, dat de uitvoering van dit bouwplan moet worden gezien als een onderdeel van het grote, door de te benoemen Commissie op te stellen plan.
Voor wie dit wat al te vaag is, een geruststelling: de candidatenlijst voor de Welvaartscommissie is thans vastgesteld en nog deze week kan de benoeming van de leden tegemoet worden gezien.

Spoed vereist . . . kapers op de kust!

Wij willen niet ingaan op de voordelen, die elk van de plannen biedt. Hoe groot onze bewondering voor de ontwerpen „Schutter" en „Tropical" ook is en hoe doelmatig en fraai van lijn zij ook mogen zijn, ons inziens verdient vooral het eerste plan de aandacht, omdat het niet kan worden vergeleken met enig ontwerp van elders (behalve dat het qua stijl herinnert aan het rustieke Chobolobo op Curacao) en een typisch eigen cachet heeft.

„Basiroeti" zal inderdaad een verfraaiing van ons eiland betekenen en zonder twijfel indruk maken op de toeristen.

Een van de voorwaarden van de prijsvraag was, dat de bouwkosten ad fl. 150.000 niet te boven mochten gaan en indien dit ontwerp ook aan deze eis voldoet, dan zullen wij de commissie „die deze week wordt geïnstalleerd", wel willen aanbevelen met kracht te streven naar het vinden van wegen om dit plan in te passen in een groot touristenplan en uitvoering met spoed te adviseren.

Aruba zal met dit plan eer inleggen en een positieve stap doen in de richting van de ontwikkeling van het vreemdelingenverkeer.

Behalve de winnaars van deze prijsvraag willen wij ook het actieve Bestuurscollege geluk wensen met het succes van zijn initiatief.

VAN HEINDE EN VERRE

TEHERAN. Een hoog Perzisch politieman generaal Asjfartoos wordt sedert Maandagavond vermist. Ontvoering wordt niet uitgesloten geacht.

LIVORNO. De Amerikaanse en Italiaanse politie zijn een bende op het spoor gekomen, die in de afgelopen maanden enige wagonladingen Amerikaanse uniformen en uitrustingsstukken heeft verduisterd. Te Livorno zijn twee Italianen in verband met deze zaak aangehouden.

LONDEN. Het populaire Britse blad „Daily Sketch" heeft zijn kolommen opengesteld voor de hoofdredacteur van het Russische blad Pravda" om zijn mening kenbaar te maken over de mogelijkheid op vrede, hopend, dat een openhartige discussie kan leiden tot wederzijds begrip. De artikelen zullen zonder commentaar worden afgedrukt, indien het aanbod aanvaard wordt.

PARIJS. Van betrouwbare zijde wordt vernomen dat de voltallige zitting van de Atlantische Raad, die Donderdag begint, belangrijke orders voor vliegtuigen van Europese makelij zal plaatsen ten bedrage van 500 millioen dollar, waarvan 100 millioen in Nederland en Belgie (voor de bouw van de Britse supersonische straaljagers Hawker en Hunter".

TAIPEH. De Chinese Nationalistische minister van buitenlandse zaken, George Yeh, heeft vandaag officieel verklaard, dat zijn regering bereid is in samenwerking met andere belang hebbende regeringen „alle invloed aan te wenden" om de terugtrekking van generaal Li Mi's troepen uit Burmees gebied te bewerkstelligen.

ADDIS ABEBA. Een missie, bestaande uit Nederlandse deskundigen op het gebied van landbouw, industrie en financien, heeft in Ethipie een onderzoek ingesteld naar de mogelijkheden, die de landbouw en industrie van dit land bieden voor Investering van Neerlands kapitaal. De missie, die is uitgezonden door het „Afrika Instituut" te Rotterdam, keert aan het einde van deze week naar Nederland terug.

In kort bestek

DAMACUS. Een officiele woordvoerder heeft te Bagdad de juistheid van berichten ontkend, volgens welke Koning Feisal II van Irak, in het huwelijk zou treden met een dochter van de Sjeik van Koeweit. In Syrische politieke kringen verwacht men echter wel, dat in de periode der op 2 Mei a.s. aanvangende plechtigheden, waarbij Feisal, die dan zijn negentiende levensjaar ingaat, tot koning zal worden gekroond, officieel bekendheid aan 's konings verloving zal worden gegeven.

RANGOEN. De Chinese guerilla's in Zuid-Birma hebben de weg van Kawkareik naar Moelmein afgesneden. Tweeenzeventig Chinezen zijn bij Kawareik gesneuveld, aldus berichten uit Burma. In het gebied van Tenasserim zonden de guerilla's 40 km zijn doorgedrongen.

DILLON. De sneltrein Florida-New York is bij Dillon (Zuid-Carolina) ontspoord. De trein raakte in brand. Volgens een verslaggever zijn er tenminste tien doden en ruim 100 gewonden. Velen raakten beklemd in de gekantelde rijtuigen.

LONDEN. Hoog op de lijst van slagzinnen voor de 1 Mei-herdenking in de Sovjet-Unie komt er een voor, die luidt: „Er bestaat geen geschilpunt, dat niet geregeld kan worden door vreedzame middelen op basis van wederzijds begrip tussen de betrokken landen". Deze slagzin, die Dinsdagavond door radio-Moskou werd omgeroepen, werd voorafgegaan door een andere: „Vrede tussen de naties". Alle slagzinnen zijn aanmerkelijk inschikkelijker dan in vorige jaren.

LUCHT-OMNIBUS

JEUGD-WEEKBLAD

De eerste Passagiers

Beste Jongens en Meisjes,

Dank je wel voor de oplossingen van raadsels en je briefjes. Dynamo was heel blij te zien dat jullie graag passagier in de omnibus wilt worden. Je weet natuurlijk nog wel was een passagier is. Het is een LID van de JEUGDKRANT DE OMNIBUS. Dat wordt een fijne club, waar iedereen lid van kan worden. Natuurlijk is het geen gewone club en daarom noemen we het ook niet gewoon „leden", maar wordt iedereen, die dat wil en die Dynamo een brief schrijft, PASSAGIER. Samen gaan we dan iedere week in de Omnibus.

Zijn de motoren klaar? Zitten we allemaal goed en heb je de riemen vastgemaakt? Kijk dan maar eens achterom. Als ik op de knop druk, spuiten de vuurvlammen achter uit de motoren en hoor je een dof gerommel. Kijk, daar vliegen we al..

We kunnen gaan waar we willen. Vandaag gaan we weer eens kijken naar de maan, dan lezen we de verdere avonturen van Pedro, de kabouter, we landen bij de raadsels en als we alles hebben gelezen en Dynamo een brief geschreven, dan maar weer wachten op de volgende landing Woensdag a.s.

De eerste passagiers zijn Franklin Wolf (Lago Heights 603), die het eerste raadsel goed oploste en hiervoor een bon zal ontvangen. Hij had een prachtige tekening gemaakt bij zijn oplossing en heeft zijn prijs dus wel verdiend...

Een andere tekenares is Albertien Chin. Een pracht tekening en beide oplossingen goed. Ze krijgt twee bonnen, maar ik kan ze niet sturen, omdat Albertien vergat.... haar adres te vermelden. Ze mag ze daarom komen halen op het kantoor van de Arubaanse Courant. Ze stuurde ook een gedicht. Zeg, Albertien, heb je dat heus zelf bedacht? Als dat zo is, dan word je van passagier bevorderd tot hulpconducteur, want je hebt me dan geholpen bij het besturen van de Omnibus. Schrijf je me eens? Als je het zelf maakte krijg je de volgende week, behalve je twee bonnen, ook nog een oorkonde, in verband met je bevordering tot hulpconducteur.

Een goede oplossing ontving ik ook van Ellen Goedhoop, in de Braziliestraat nummer 6. Ook zij krijgt een bon thuis gestuurd.

En nu maar weer: Een goede reis in de Omnibus. Stuur me de raadsels, versjes en opstellen en je maakt kans mooie prijzen te winnen en behalve passagier van de Omnibus ook nog hulp-conducteur te worden.

SPAAR JE POSTZEGELS?

Dan is het interessant te weten, dat aan het eind van deze maand, om precies te zijn van 1 Mei tot en met 30 Juni, in Nederland speciale zomerpostzegels worden uitgegeven.

Het zijn erg mooie zegels met lente- en zomerbloemen in frisse kleuren er op afgebeeld. Ze blijven geldig voor frankering tot en met 31 December 1954. Zorg maar, dat je gauw de hele serie compleet hebt.

Hebben jullie ook postzegelvriendjes in Nederland, waar je mee ruilt? Ook in andere landen? Schrijf het eens aan Dynamo Als je niemand in Nederland weet, dan zal Dynamo wel eens proberen een paar vrienden of vriendinnen voor je te zoeken...... Geef dan vooral je naam, adres en leeftijd volledig op.

DIERENHOSPITAAL AAN HUIS

Mijnheer Arnold Walker in het Engelse plaatsje Sleights heeft bij zich thuis een hospitaal voor wilde dieren en vogels. Zijn kinderen helpen hem.

En kinderen uit alle delen van de provincie komen hem gewonde dieren brengen. Hij had al een torenvalk en een das en zelfs een vos onder zijn patienten. Zeevogels, die de kinderen op het strand vinden, met olie op hun veren, zodat ze niet meer kunnen vliegen, brengen ze vol vertrouwen naar meneer Walker.

Van een Dapper Torretje

Pedro het Aardmannetje vertelt

Daar gaat Jan weer langs 't knoekoepaadje naar huis. De eerste helf van de week zit er al weer op! Een vrije middag ligt vóór hem en dát zal een gezellige worden, hoor. Eén van zijn vriendjes is jarig en 't zal een reuze feest worden! Het cadeautje heeft hij gisteren al mogen kopen van moeder. Weet je wat het is? Een mooie verfdoos! Daar zal de jarige blij mee zijn!

Jan vindt verven ook fijn. Huisjes tekenen en bomen, of boten, maar 't leukste is, om dieren en mensen te tekenen, of ja, natuurlijk kabouters! Dat heeft hij al vaak gedaan. Grappige, dikke kabouters, met prachtig gekleurde mutsen en groene pakjes. Maar zo zijn de echte niet. Dat weet Jan. Hij alleen!

„Pedro, waar ben je?" roept hij, als hij weer bij de grote keien is gekomen. „Pedro! Hier is Jan, je vriend!"

Maar hoe kan dat nu? Jan roept tevergeefs. Hij kijkt overal rond, roept en roept, maar nee hoor! Hij ziet niets dan cactussen, stenen en zand. Teleurgesteld loopt Jan langzaam verder.

„Dat had ik nooit gedacht", denkt hij. Een kabouter, die zijn afspraak niet houdt, wat valt me dat tegen!"

Hè, zijn hele plezier is bedorven. Hij heeft zelfs helemaal geen zin meer in het verjaars-feestje. Hij loopt wat slungelig met zijn tas te zwaaien, zijn ogen gericht op de Hooiberg. Zou Pedro dáár zijn?

Maar hij ziet niets dan de donkere, steile wanden van deze grote kegel, die zo somber afsteekt tegen de blauwe lucht. En dan kijkt Jan maar weer voor zich. Wat is het toch weer warm, er is ook zo weinig schaduw, zo midden op de dag. Zijn schooltas maakt een smal, zwaaiend streepje op de grond. Toch zie je nog wel de kleine knobbeltjes van zijn vingers om het handvat en......

Hè, wat is dat? Achter op de tas-schaduw, is dat een beest? Maar een beest met een mutsje op, en kleine, zwaaiende handjes!

„Pedro!" zegt Jan. „Hoe kom jij op mijn tas?"

„En hoe kom jij zo snoezerig?" vraagt het mannetej ernstig. „Ik zat al een hele tijd achter op je tas. Maar wie keek? Geen Jan! Ik zag je zoeken en je riep maar: Pedro! Pedrooo! En later liep je zo'n beetje te foeteren! Waarom deed ja dat allemaal, Jan?"

O, wat kijkt dat mannetje schijnheilig! Wat schitteren zijn kraaloogjes, wat trekt hij een grappig gezicht.

„'t Was een gezellig ritje zo," zegt hij. „Bedankt voor 't dragen. En als je nu teruggaat naar het plekje, waar we altijd zitten, dan zal ik een mooi verhaal vertellen."

En nu begint Pedro te proesten van het lachen, want Jan staat nog steeds beteuterd te kijken.

„Ja, ja, mensenkind! Het is wel goed, dat je eens merkt, hoe dom de mensen eigenlijk zijn! Het is zo vaak, dat ze iets over het hoofd zien. En later gaan ze dan mopperen en zijn ontevreden over de hele wereld, terwijl het toch hun eigen schud is. Ozo!"

Jan is allang weer in zijn humeur. Hij kan er wel tegen, om in het ootje genomen te worden, vooral door zo'n leuk, wakker mannetje. Zo zitten ze dan even later weer gezellig naast elkaar en Pedro vertelt:

„Het was in de warme tijd. Gloeiend lag het kale, uitgedroogde land onder de felle tropenzon, die maar brandde en brandde en niet opgebrand raakte! De mensen zuchtten! en de gelten en ezels hadden het óók niet zo best. Maar wie trok zich daar niets van aan? Een klein, grijs torretje! Dat maakte kalm een gezellig wandelingetje over takjes en twijgjes, strootjes en sprietjes en scharrelde zo'n beetje door de rommel die daar, terzijde van de grote weg, bij een oud schuurtje lag. Er achter stonden wat vervallen huisjes moe tegen elkaar geleund, als stok-oude besjes. De bewoners waren ook rustige, oude mensen, die niemand kwaad deden en niet veel lawaai maakten, en zo voelde ons torretje zich in dit vredige buurtje best op zijn gemak. Juist klom het met zijn glanzende sprietjes en al zijn pootjes netjes op een rij tegen een lage tak op, toen daar zo'n akelig plof-, knal- en stinkding aan kwam! Ja, zo noemde het torretje het. Maar het bedoelde een auto! Ons torretje hield helemaal niet van die dingen. Als je rustig ergens liep of zat en niemand kwaad deed, dan kwamen ze op je af en dan moest je al je poten en vleugels gebruiken om je leven te redden. Zulke onbeschaafde wezens! Daarom bleef het torretje met een opgetrokken neusje stil zitten wachten, tot de auto voorbij zou zijn. De wagen snorde langs en net wilde het beestje een zucht van verlichting slaken, toen een griezelig wit ding met een grote boog uit de auto vloog en precies onder het torretje op wat dorre blaadjes terecht kwam. Maar dat ding lééfde, het blies rook uit zijn ene einde en het torretje zag ook vuur schemeren. Vuur was, zo had het van zijn moeder geleerd, het geváárlijkste wat er bestaat. Angstig staarde de tor naar omlaag. Ja hoor, daar had je 't al. Het eindje sigaret (want dat was het!) had de dorre blaadjes in brand gestoken. Een klein vlammetje lekte met zijn rode tongetje gulzig langs al die droge, heerlijk brandbare dingen. Wat zou er nu gaan gebeuren? Als in een flits zag het torretje alles: De vlam zou steeds groter worden, 't schuurtje zou ook gaan branden en dan de huisjes! Waar moesten de oude bewoners dan heen? Er was één, die niet lopen kon, dat wist het torretje! Wat nu......?! Het vuur moest uit, gauw, vóór het te groot werd... maar hoe? - hoe?

En toen heeft dat torretje een hele grote en dappere daad gedaan! Het kneep zijn ogen stijf dicht en liet zich zo maar, pardoes op het vlammetje vallen. En 't deed erg zeer, en 't brandde zijn buikje heelmaal zwart, maar het vlammetje ging uit en de oude zieke mensjes waren gered.

Kreeg ons torretje nu een medaille voor zijn dapperheid? Nee hoor, zo gaat het bij ons dieren en kabouters niet! Maar ieder, die het later zag met zijn zwarte buikje, riep eerbiedig: „Daar is ons Dapper Torretje!" Dat was zijn mooiste beloning. Dag Jan!"

En Pedro is weg.

A. LOBO.

Padvinders vieren Sint Jorisgdag

Een persoonlijk woord

Welpen, Verkenners, Voortrekkers en Oud-Padvinders,

Het gezamenlijk openen van de dag, het hernieuwen van de Belofte, het zeggen van de Wet, het 's avonds stil luisteren aan het kampvuur naar het Sint Jorisverhaal, het verhaal dat ons spreekt van besluitvaardigheid, moed, doorzettingsvermogen, strijd tegen het kwade en bovenal van het zich in dienst stellen van de medemens, vormt het jaarlijks programma van het padvindersfeest van Sint Joris.

Sint Jorisdag is een dag van bezinning voor een padvinder, waarbij hij zich afvraagt: „Breng ik de Belofte en de Wet in praktijk, dagelijks en in al mijn gedachten en daden?"

„Laat ik mij niet door verkeerde neigingen, door egoïsme, slapheid en angst telkens weer verleiden tot de kwade daad?"

Padvinders, het steeds in praktijk brengen van de goede daad op alle ogenblikken van je leven is heel moeilijk; maar het is van onnoemelijk veel waarde er voor te strijden.

Hoe ouder je wordt, des te meer zul je dat beseffen!

Toon karakter en zelfbeheersing en strijdt tegen het kwade en voor het goede ten bate van je medemensen en ook ten bate van je zelf.

Donderdag 23 April a.s. is het weer St. Jorisdag, dus allen in uniform naar het Troephuis te St. Nicolaas om 7 uur n.m.

Een stevige poot,

ouwe,

J. CASPER,
ADC voor oud-Padvinders

OMNIBUSHOEK voor VERSJES

WIE HAD GELIJK?

„Meester Zwaan,"
zei Koning Haan,
„noemt ge dat nog lopen?
Wag'len is het, wat ge doet,
berg u in uw nest, met spoed,
of ga krukken kopen."

„Broeder Haan,"
zei Meester Zwaan,
„kom eens mee in 't water;
Zwem als ik of volg mijn vlucht
licht en statig door de lucht
en bedil mij — later."

Ingezonden door Albertien Chin)

En de raadsels . .

Doe mee en verdien bonnen voor boeken en spelletjes!

Hier zijn de nieuwe raadsels, waarvan je de oplossing voor Maandagavond aan Dynamo moet sturen. Voor de goede oplossers zijn er weer mooie prijzen.

VREEMD, MAAR NIET MOEILIJK!

De volgende puzzle is wat vreemd, maar niet moeilijk. Je moet proberen uit te vinden wat er staat als je de cijfers 1 tot en met 9 door letters vervangt:

1 x x E N	6 x x E N
2 x x E N	7 x x E N
3 x x E N	8 x x E N
4 x x E N	9 x x E N
5 x x E N	

1. Vocht dat uit de hemel valt, heet ......
2. Een plaats in Drente in Nederland.
3. Iets schenken noemt men ook wel ....
4. Iets uit een erfenis krijgen heet ....
5. Vier en vijf is ....
6. Een bos staat vol met ....
7. Een soort bomen met een O beginnend heten ....
8. Een soort runderen heet ook wel ....
9. In kaas zitten meestal ....

We gaan naar de maan (II)

Chinezen vonden de vuurpijl uit

De Chinezen waren de eersten, die het buskruit uitvonden en daarna ook de vuurpijl (of rocket). Het buskruit dat zij 700 jaar geleden (dat is een hele tijd geleden, hè?) uitvonden, was nog niet zo'n erg goede springstof. Het brandde te langzaam. Zij wisten vuurpijlen te maken door buskruit in een lange, dunne, papieren buis te stoppen, die aan één kant werd dichtgemaakt en van een punt voorzien. Zo ontstond de eerste vuurpijl.

Veel waarde had die echter nog niet. Het was moeilijk het buskruit er zo in te stoppen, dat het regelmatig verbrandde en daardoor was de vuurpijl dan ook bijna niet te gebruiken voor oorlogsdoeleinden. Je schoot het ding af, maar wist nooit waar het terecht zou komen. Later gaven ze die vuurpijlen vleugels, als van een gewone pijl. Dat hielp een beetje, maar een betrouwbaar wapen werd het nooit.

Eigenlijk vonden de Chinezen dat niet erg. Het waren heel verstandige mensen vroeger, die helemaal niet van vechten hielden. Daarom gebruikten ze de vuurpijl liever voor feesten. En gelijk hadden ze. Ze maakten allerlei ballen en kleuren in de vuurpijlen en daarmee bereikten ze een prachtig resultaat. Nog altijd komt het allermooiste en meest ingewikkelde vuurwerk uit China......

Dit is echter slechts een klein stapje op de weg, die de vuurpijl aflegde van het gezellige vuurwerk tot het gevaarlijke wapen van thans: de raket, die ons naar de maan moet brengen in de toekomst.

De volgende week vertel ik jullie hoe het verder ging met de ontwikkeling van vuurpijl tot ruimteschip......

MISDAAD zonder motief

(55)

Een beetje brandewijn, beijverde mevrouw Wilcox zich bezorgd.

Een kop thee, stelde Mary voor.

Ik zou me graag een beetje opknappen, zei Emily verlegen. Ik heb mijn tas in de auto laten liggen. En ik weet zeker, dat ik helemaal glim van opwinding.

Mary leidde haar naar boven, om het meisje in haar slaapkamer gelegenheid te geven een beetje bij te komen.

Ik voel me al beter, zei Emily heftig haar neus poederend.

Je bent bewonderenswaardig, zei Mary. Zo dapper.

Oh nee, zei Emily. Onder deze camouflage ben ik zo beverig als een geleipudding. En ik heb een ziek gevoel in mijn maagstreek.

Ik weet het, zei Mary. Ik heb me precies zo gevoeld. Ik heb me zo ongerust gevoeld, de laatste dagen — over Brian, weet je. Ze konden hem natuurlijk niet beschuldigen van de moord op kapitein Thompson, maar als hij ook maar een keer gezegd had, waar hij op dat tijdstip was, zou de politie er achter gekomen zijn, dat hij het geweest was, die de verantwoording droeg voor Vader's ontsnapping.

Wat vertel je me nu? riep Emily uit en liet van verbazing het poederdonsje vallen.

Vader was de gevangene, die ontsnapte. Dat was de reden, dat moeder en ik hier kwamen wonen. Arme vader - hij is altijd al vreemd geweest van tijd tot tijd. Dan doet hij vreselijke dingen. We ontmoetten Brian, toen we uit Australie hierheen kwamen en hij en ik - wel - hij en ik -.

Ik begrijp het, zei Emily hulpvaardig. Natuurlijk.

Ik vertelde hem alles en samen smeedden we een plan. Wij hadden gelukkig geld genoeg en Brian maakte de plannen. Het is verschrikkelijk moeilijk, om uit Princetown te ontsnappen, maar Brian is schrander. Ja, het was werkelijk een wonder. De afspraak was, dat Vader, als hij ontsnapt was, regelrecht hierheen zou komen. We meenden, dat we boven verdenking verheven zouden zijn, omdat we hier al zo lang van te voren aangekomen waren. Het was Brian, die ons van dit huis vertelde en ons voorstelde kapitein Thompson een flinke huur te bieden.

Het spijt me verschrikkelijk, zei Emily. Ik bedoel - dat alles verkeerd gegaan is...".

Het heeft moeder volkomen geknakt, zei Mary. Brian is geweldig. Niet iedereen zou er van houden, om met de dochter van een veroordeelde te trouwen. Maar ik geloof niet, dat het eigenlijk vader's schuld is. Hij heeft een jaar of vijftien geleden een vreselijke trap van een paard tegen zijn hoofd gehad en sindsdien is hij een beetje vreemd gebleven. Brian zegt, dat hij, als hij een goede advocaat had gehad, wel vrijgekomen zou zijn. Maar laten we er niet meer over praten.

Valt er nu niets meer aan te doen?

Mary schudde haar hoofd. Hij is heel erg ziek - van uitputting, begrijp je. Hij heeft rondgezworven met die felle kou - het is longontsteking. Ik kan het niet helpen, maar ik geloof - da - dat- het maar het beste voor hem is, als hij sterft.

Arme Mary! zei Emily. Wat een ellendige geschiedenis.

Het meisje schudde haar hoofd. Ik heb Brian, zei ze.

En jij hebt -. Ze zweeg verlegen.

Ja-a, zei Emily nadenkend, dat is het nu juist.

Emily stapte snel het laantje in, dat naar het huisje van juffrouw Curtis leidde. Ze rende naar het kamertje, dat ze gehuurd had en trok haar koffer onder het bed vandaan.

Juffrouw Curtis volgde haar naar boven.

U gaat toch niet weg, juffrouw?

Ja. Ik heb een heleboel te doen. Ik moet naar Londen, naar mijn....

Juffrouw Curtis was naderbij geschuifeld. Vertelt u me eens, juffrouw, viel ze Emily in de reden. Wie van hen is het?

Emily mikte haar kleren in de koffer. Die in de gevangenis natuurlijk. Er is nimmer een ander geweest.

Oh, maar bent u niet bang, dat u misschien een vergissing begaat, juffrouw? Weet u zeker, dat die andere jongeman evenveel waard is als deze?

Oh nee, zei Emily, dat is hij niet. Ze keek het raam uit en zag Charles net uit het postkantoor te voorschijn komen. Hij zal het ver brengen. Hij is een van díe jongemannen, die eenvoudig geboren zijn om het ver te brengen. Maar ik weet niet, wat er van die andere terecht zou komen, als ik er niet was om vóór hem te zorgen. Denk eens aan, wat er nu van hem terecht gekomen zou zijn, als ik er niet geweest was! En daarmee is alles gezegd, juffrouw, zei jufforuw Curtis.

(Wordt vervolgd)

Bidault heeft zeer hoge aspiraties

Geschiedenisleraar dook in de politiek

VAN HET LYCEUM NAAR ASSEMBLEE

Er zijn krachten, die Georges Bidault, de vroegere geschiedenisleraar en thans minister van buitenlandse zaken van de Vierde Republiek, tot opvolger van Frankrijks president Vincent Auriol willen maken. Als Bidault er dit jaar inderdaad in zou slagen deze laatste stap op de ladder naar de waardigheid van staatshoofd te doen, dan zou hiermede een eigenaardige belofte in vervulling gaan, die Bidault zeventien jaar geleden tegenover ziehzelf heeft afgelegd. In 1936 organiseerde de Democratische Volkspartij — Parti democrate populaire — de voorloopster van de tegenwoordige M.R.P., een liefdadigheidsvoorstelling. Daarbij werd een satirische revue opgevoerd, waarin de minister van financiën die toen Vincent Auriol heette, er behoorlijk doorgehaald werd. Het hoogtepunt van deze sketch was gekomen, toen Georges Bidault op de stoel van Auriol ging zitten en uitdrukkelijk verklaarde: „Wij zijn bereid de eisen van het volk in te willigen!" De toeschouwers schudden van het lachen - ze hadden geen vermoeden welke carrière voor Bidault weggelegd was.

Georges Bidault is in October 1899 in Moulins als zoon van een verzekeringsbeambte geboren. De vroeg moederloos geworden jongen werd in een Jezuietencollege opgevoed; daar werd zijn karakter en verstand gevormd en kreeg hij zijn uitgebreide humanistische ontwikkeling en de scherpte van zijn oordeel. Bildault kent de Heilige Schrift precies, hij kan hele bladzijden uit zijn hoofd citeren en hij beheerst het Latijn tot in de finesses. Toen hij eens de Tsjechoslowaakse ministerpresident Schramek, een katholiek prelaat, ontmoette, gaf hij er de voorkeur aan, in plaats van een tolk te roepen, zich met zijn partner in de klassieke taal van Cicero te onderhouden.

De jonge geschiedenisleraar doceerde achtereenvolgens in Valenciennes, Reims en Parijs, in de laatste stad aan het beroemde Lycée le Grand. In de klassen, waar Bidault les gaf, was het dikwijls onrustig, maar dit scheen de jonge leraar niet te deren. Hij was in ieder opzicht een zonderling met zijn op vrijgezellen manier verslonsde uiterlijk zijn zwarte overjas vol vlekken, zijn zakken volgepropt met kranten en zijn onvermijdelijke sigaret in de mond, wat hem op een dag een ernstig standje bezorgde van een controlerende rector: deze had hem namelijk voor een scholier aangezien, die stiekum rookte!

Aan de correctietafel

Bidault sprak in zijn lessen eerst over het opgegeven onderwerp, maar liet zich dan, tot vreugde van zijn leerlingen, al heel gauw tot het actuele nieuws verleiden en hield een uitvoerige beschouwing over de gevolgen van de Spaanse burgeroorlog of de overeenkomst van Muenchen. Ondanks deze afwijkingen van het leerplan sloegen Bidaults leerlingen op de examens geen slechter figuur dan alle anderen. Vaak genoeg kwam het voor, dat Bidault zijn lievelingsscholieren meenam naar de dichtstbijzijnde brasserie, waar hij hun een glas bier aanbood; het waren jongelui van de Katholieke Studenten-Jeugd of de Democratische Volkspartij. Daar was Bidault reeds zijn politieke carrière begonnen. Voor het dagelijkse hoofdartikel in het kleine partijblad „L'Aube" kreeg hij vijftienhonderd francs per maand en om middernacht kon men de leraar aan de correctietafel drukproeven zien lezen.

In 1939 moest Bidault in dienst, hij kwam in krijgsgevangenschap, die hij doorbracht in dienst van een levensmiddelenhandelaar in Hannover, om dan als deelnemer aan de eerste wereldooriog ontslagen te worden. Eerst kreeg hij een betrekking in Lyon. Op een dag ontmoette hij in een klein Parijs café'tje zijn oude vriend Gay. Ze vielen elkaar om de hals en begonnen toen zo hard over hun opvattingen te praten, dat iemand hen plotseling op de schouder klopte: „Zijn jullie niet wijs? Er zit een „mof" in de zaal!" Sinds deze ontmoeting nam hij actief deel aan de gebeurtenissen, waarop hij overigens in zijn lessen tamelijk onbekommerd commentaar leverde. Naar men zegt, werd hij toen als gevolg van een aangifte door Charles Maurras antslagen.

Nu begon voor hem het bestaan van een onderduiker — hoewel hij helemaal geen moeite deed om het uiterlijk te veranderen. Alleen een snorretje kwam erbij — zijn naam behield hij. Toen de eerste voorzitter van de Nationale Raad van Verzet, Moulin, door de Duitsers gearresteerd werd, maakte men Bidault tot zijn opvolger. Onder het mom van 'n protestants predikant woonde hij nu in Parijs bij twee oude dames in de Rue Lecourbe en iedere ochtend moest hij een nieuwe list verzinnen om naar de kerk te kunnen gaan. Wat hij het ergste vond, was, dat hij iedere dag door heel Parijs moest lopen — hij legde dikwijls dertig kilometer te voet af — om zijn medestrijders te ontmoeten. Dit geschiedde met het oog op de onopvallendheid vaak in 'n kerk en de socialist Daniël Mayer bekent thans nog, dat hij terwille van Bidault in deze twee jaar meer tijd in de kerk heeft doorgebracht dan in zijn hele verdere leven. Een andere socialist, Lacoste, roemt Bidault als profeet, die midden in de bezettingstijd verklaard had, dat er over enkele jaren 'n partij zou zijn met Christelijke inslag, die meer dan honderd afgevaardigden in het parlement zou hebben . . .

De grote carrière begint

De grote carrière voor Georges Bidault begon, toen hij, op 't ogenblik van de bevrijding, zijn snor kon afscheren en op het stadhuis te Parijs de Gaulle kon verwelkomen. die hij nog nooit gezien had. De generaal stak hem zijn hand toe en riep al van verre :„Goedendag, beste vriend." Zo werd Bidault minister van buitenlandse zaken, ging met de Gaulle naar Moskou, stond twee maal aan het hoofd van een kabinet en een keer werd hem de landsverdediging toevertrouwd; twee jaar lang was hij voorzitter van zijn partij, de M.R.P. Maar ook uiterlijk heeft de bohémienachtige geschiedenisleraar van vroeger een verandering ondergaan en deze dankt hij aan zijn vrouw, die hij als vrouwelijk gezantschapsraad 1e klasse aan de Quai d'Orsay had leren kennen: Suzanne Borel, die erin geslaagd is van de pretentieloze vrijgezel van vroeger een man van de wereld te maken.

NIEUWE G.-G. VOOR NIEUW GUINEA

SCHIPHOL. Dr. J. van Baal, de nieuwe gouverneur-generaal van Nieuw Guinea, is per vliegtuig naar zijn nieuwe standplaats vertrokken, uitgeleide gedaan door minister Kernkamp, de secretaris-generaal van Minvor, mr J. M. Kiveron, en zijn voorganger Van Waardenburg. Dr van Baal zeide, dat er behoefte is aan goede opleiding, de economische integratie van het binnenland en een wetenschappelijk onderzoek van de hulpbronnen van het land om Nieuw Guinea tot ontwikkeling te brengen. Het ontbreken van onmiddellijk beschikbare arbeidskrachten is een van de oorzaken van de tegenslag bij de productie, welke verholpen moet worden door samenwerking.

GESCHIEDENIS BUIGT VOOR PERON

BUENOS AIRES. - In geheel Argentinië werden op de lagere scholen herziene boeken verstrekt, bevattend de eerste beginselen van de Peronistische leer. De gevorderde leerlingen moeten speciale klassen politiek onderricht volgen. Perón verklaart in een schrijven aan alle scholen, dat de leraren de vorderingen van het nieuwe Argentinië moeten uiteenzetten. De waarheid onzer nationale leer heeft niet ieder overtuigd; sommigen willen liever valse stellingen aanhangen, aldus Perón.

De Geheimzinnige Bron (31)

ERIC DE NOORMAN door Hans G. Kresse

In minder dan geen tijd was het kruikje gevuld en na het zorgvuldig gesloten te hebben maakte Eric zich op de terugtocht te aanvaarden. In de schaduw van de grot bleef Eric nog even staan. Hij hoorde de stem van de oude niet meer en ook de twee aapachtige wachters van daarnet waren verdwenen. Een gevoel van nieuwsgierigheid beving hem. Hoe zou het gezicht van deze geheimzinnige er toch uit zien? Maar toen hoorde hij in gedachten weer de waarschuwende stem van Dzilah: „Kijk de oude nooit in de ogen! Dan zijt gij verloren! Ontwijk de blik van de oude!" Een rilling liep hem over de rug. Maar kon hij de oude niet in het gezicht zien zonder in diens ogen te kijken? Weer greep de verleiding hem aan. Langzaam trad Eric uit de schaduw van de apelonk te voorschijn en voorzichtig sloeg hij zijn ogen op. Zijn blikken gleden van de voeten van de oude langzaam omhoog...... langs de lange, witte baard, de tandeloze mond... Eensklaps verstijfde Eric. Twee vurige bollen straalden hem tegen. Het leek of de hele omgeving opgeslokt werd door die vurige oogholten. Als in droom wankelde Eric nader; de ogen schenen hem te willen verzengen! Uit zijn machteloze han viel het flesje met het duurgekochte water en met de schaterlach van de oude in zijn oren zonk onze Noorman bewusteloos op de grond

Toekomstige BWI Federatie blijft Britse financiële steun ontvangen

LONDEN. Op de conferentie te Londen over een Brits Westindische federatie werd vandaag algemene overeenstemming bereikt over de belangrijke kwestie van de financiële verhouding tussen het Verenigde Koninkrijk en de voorgestelde federale regering. Naar verluidt zijn de afgevaardigden van Barbados, Jamaica, Trinidad en de Britse Boven- en Benedenwindse eilanden ingegaan op een aanbod van de Britse regering tot geldelijke steun. Indien een federale regering tot stand komt, zal een manier moeten worden gevonden om het systeem van schenkingen en hulpverlening, die de meeste Brits Westindische eilanden van de Britse regering ontvangen, te bestendigen. In het rapport van de permanente commissie wordt voorgesteld, dat deze schenkingen niet meer rechtstreeks aan de afzonderlijke gebieden worden gedaan. In stede hiervan dient aan de federale regering, gedurende een termijn van misschien tien jaar, een jaarlijkse uitkering te worden gedaan, welke gelijk is aan het gemiddelde bedrag, dat als schenking aan de afzonderlijke regeringen over de periode van vijf jaar, die onmiddellijk aan de totstandkoming van de federatie voorafgegaan, zou worden overgemaakt. De schenkingen in de afgelopen vijf jaar variëren van 30.000 pond sterling tot 40.000 pond per jaar.

UNESCO PERSONEEL BESCHERMD TEGEN U.S.A. INQUISITIE

PARIJS. - De uitvoerende raad van de UNESCO heeft verklaard, dat geen Amerikaans lid van het personeel kan worden ontslagen, omdat het niet wil antwoorden op vragen van het Amerikaanse departement van buitenlandse zaken naar zijn politieke betrouwbaarheid.

DE VREDESSTAD brengt, behalve voor de directe familieleden en vrienden van de vrijgelaten Geallieerde gevangenen, vandaag slecht nieuws. Uit de tenten komen uit de mond van mensen, die ternauwernood het leven er af brachten de verhalen over de meest gruwelijke misdaden, zoals we ons die nog zo levendig herinneren uit de dagen van de Mars op Bataan en de concentratiekampen in Duitsland. Hoe spoedig zullen deze nieuwe beestige daden worden vergeven? En van hoeveel invloed zullen de ontkenningen, die beslist zullen komen, zijn? Een ding is zeker. Een geschreven contract met bedrijvers van dit soort laaghartige misdaden is van bijzonder weinig waarde. Atoomwapens zijn sprekender.

Strijd in Laos nadert climax

Grote, beslissende slag voor de deur

HANOI. De Vietminh-opstandelingen bevinden zich aan de rand van de brede Vlakte der Kruiken in de Indochinese staat Laos. Zij hebben thans bijna een-derde van de 90.000 vierkante mijl van Laos onder de voet gelopen sinds hun offensief tien dagen geleden werd ingezet. De jongste berichten duiden erop, dat de communisten in de beboste bergen rondom het plateau een troepenmacht opbouwen van 20.000 man. De Franse legerleiding, die tot dusver is teruggevallen zonder strijd te leveren, hoopt, dat de Vietminh over de vlakte zal trekken, hetgeen de grootste veldslag in zeven jaren oorlog zal inluiden. De Fransen vrezen echter, dat de opstandelingen de vlakte zullen vermijden en erom heen trekken, waardoor een Frans vliegveld en sterk bezette stellingen in een geisoleerde positie zouden komen te verkeren. Indien de rebellen tot deze tactiek overgaan, liggen hun weinig hindernissen in de weg om naar de grens van Thailand op te rukken.

A.F.P. meldde vandaag uit Parijs, dat de Fransen Xieng Khouang, een plaatsje aan de rand van het plateau, hadden opgegeven in verband met de optrekkende opstandelingen. Het garnizoen trok zich naar de vlakte terug. De inwoners waren reeds Zaterdag weggetrokken zonder orders van de autoriteiten af te wachten.

Het zij opgemerkt dat de Vietminh in het verleden steeds een grote veldslag hebben vermeden en er de voorkeur aan gaven gevaarlijke Franse stellingen te neutraliseren door haar met een grote troepenmacht te belegeren.

De afgelopen nacht hebben de Vietminh-troepen een grote kruitopslagplaats vernield bij een onverwachte aanval op Kionan, nabij Haiphong, een haven in het Tonking-dal.

NOG EVEN GEDULD MET DE STOFWOLKEN

Wie last heeft (en wie heeft dat niet?) van de stof en zandstormen, die dezer dagen langs de wegen van ons eiland en in de buurt van Dakota woeden, moet nog even geduld oefenen... Het is alles tot ons aller bestwil... Dat vertelde ons gisteren Ir. A. van den Berg, Hoofd van het Departement van Openbare Werken.

De werkzaamheden aan de Dakota noodbaan vorderen gestadig en over een maand of twee zal het ergste leed van de aanhoudende stofwolken, geleden zijn. Het gehele werk aan de z.g. noodbaan hoopt men, aldus vernamen wij van andere zijde, in Augustus gereed te hebben.

Zandstormen langs de wegen

De Heer van den Berg begrijpt dat de zandstormen, die dezer dagen ten gevolge van het conditioneren van de wegen, uitermate hinderlijk zijn. Er is hier echter gekozen uit vele kwaden en de weg werd gekozen, die het minste last en meeste plezier garandeert.

De wegen waarvan het bovenste wegdek begint te slijten, worden besproeid met asfalt. Indien men dit normaal zou laten drogen, zou het verkeer over de toch al overbelaste wegen geruime tijd geheel moeten worden verboden. Door direct achter de teerwagens een zandwagen te sturen en de wegen te bedekken met een dunne zandlaag, kan het verkeer normaal door gaan, terwijl bovendien het zand het wegdek nog versterkt. Het overtollige zand wordt in de stad van de wegen afgeveegd en later weer gebruikt. Op de buitenwegen blijft het liggen en zal het „vanzelf" verdwijnen.

Het uitvoeren van dit werk in nachturen is wel aantrekkelijk in verband met de overlast voor het publiek, maar zou zoveel duurder komen, dat de begroting in de war zou raken.

Volgens de Heer van den Berg wordt thans de meest economische en practische weg gevolgd om het wegdek te verbeteren en in goede conditie te houden...

Slechte wegen hebben de aandacht

De slechte toestand van de verschillende wegen hebben de volledige aandacht van de dienst, maar, zolang het grote werk aan de Hato banen duurt, moeten de wegen even blijven wachten. Er is nu eenmaal niet voldoende materieel om twee grote werken tegelijkertijd uit te voeren in verband met het tijdelijk karakter van het werk aan Dakota, zou het niet verantwoord zijn, meer machines te bestellen. Na Augustus komen de wegen echter aan de beurt...

Zolang hoeft het grote gat in het wegdek op het Boy Ecuryplein echter geduldig niet te wachten. Op onze klacht hierover kregen we de toezegging dat dit levensgevaarlijk gat zo spoedig mogelijk zal worden gedicht.

Britse kerken veroordelen Malan's apartheids politiek

BIRMINGHAM. De aartsbisschop van Kantelberg, dr Geoffrey Fisher, zeide vandaag tot de Britse raad van kerken, dat de politiek van apartheid van dr Daniel Malan „een soort slavernij" was. De naam „apartheid" was misleidend. Indien hij volkomen afscheiding betekende, indien men in Zuid-Afrika overeenkwam om twee afzonderlijke landen te worden met afzonderlijke culturen, gewoonten en regeringen, zou er veel voor te zeggen zijn. Doch in feite gebruikt en exploiteert de Europeaan te zijnen behoeve de arbeidskracht van de Afrikaan en houdt deze niet ‚apart' maar ‚eronder'. Uit de aard der zaak, aldus dr Fisher, is dit een soort slavernij, die berust op de ernstige overtuiging van de huidige politieke meerderheid in Zuid-Afrika.

Alle historie en de christelijke geschiedenis leert, dat dit geen oplossing is en dat het te eniger tijd in een ramp ten einde zal komen. Naties moeten hun ervaring loskopen, zelfs indien dit gaat ten koste van onrechtmatigheid, leed en verschrikkelijke maatschappelijke kwalen, zoals de onmenswaardige levensomstandigheden van de Afrikanen in Johannesburg. Wij kunnen slechts bidden, dat Zuid-Afrika zal beginnen te leren, alvorens het te laat is.

Amerika zou in Europa atoomwapens hebben opgeslagen

WASHINGTON. Een lid van de Commissie voor de strijdkrachten van het Amerikaanse Huis van afgevaardigden, Johnson, heeft te Washington medegedeeld, dat de Verenigde Staten „atoomeieren" en vliegtuigen van het type B-36, die deze „atoomeieren" kunnen werpen, in Europa hebben. Hij voegde eraan toe, te geloven dat ook in Korea Amerikaanse atoombommen zijn.

Later verklaarde Johnson tegen een verslaggever, dat hij „dit misschien niet had moeten zeggen, hoewel men het toch wel weet". Militaire functionarissen verklaarden, dat het Departement van Defensie nooit iets heeft onthuld over plaatsen waar atoombommen zijn opgeslagen, terwijl evenmin bekend gemaakt was, dat tienmotorige bommenwerpers van het type B-36 in Europa gestationneerd zouden zijn.

GOLDEN ROCK CLUB HEEFT DE LEIDING IN HET DOMINO-TOURNOOI

Van de heer Eric Arends vernemen wij, dat de stand van het Domino-tournooi, dat wekelijks in de Tivoli Club gespeeld wordt volgens het „duplicate"-systeem, na de 4de ronde thans als volgt is:

1. Golden Rock Club 64, 2. Club Caribe 54, 3. Lago Heights Club 51, 4. Social Club Sta. Cruz 50, 5. Club Hollandia 49, 6. Club Aruba Juniors 48, 7. Aruba Tivoli Club 48, 8. Rio Domino Club 47, 9. Sociedad Bolivariana 46, 10. Aruba Domino Club 46, 11. Club Antillana 37, 12. Club Suriname 36.

De uitslagen van de wedstrijden, gespeeld op 17 April, luiden:

Aruba Tivoli Club—Social Club Sta. Cruz 24—24, Aruba Domino Club—Rio Domino Club 22—26, Club Suriname—Golden Rock Club 16—32, Lago Heights Club—Club Antillana 27—21, Sociedad Bolivariana—Club Caribe 19—30, Aruba Juniors—Hollandia 26—22.